

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 162552

гр. София, 28.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело № 20231110162204 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на ГЛАВА XIII ГПК (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 322834/13.11.2023 г., уточнена с молба с вх. № 361978/15.12.2023 г., от В. С. Д., с адрес: гр. С---- ЕГН: *****, чрез пълномощника й П. Д. З. – със съдебен адрес: гр. С-, мобилен телефон: +- **срещу** "-" ООД със седалище и адрес на управление: гр. С-, ЕИК: -, представлявано от Г- П-- - управител, с която е предявен **положителен установителен иск с правна квалификация чл.124, ал.1, предл.1 ГПК**, с който се иска да бъде признато за условено по отношение на ответника "-" ООД, че ищецът В. С. Д. е собственик на лек автомобил С- с рег. № -, рама № -, на основание давностно владение на това МПС в продължение на над 17 години за периода от м. юни 2005 година до датата на завеждане на исковата молба (13.11.2023 г.).

В исковата молба са изложени твърдения, че страните са имали облигационни отношения помежду им, не са си изпълнили уговорката за прехвърляне собствеността на автомобила между тях. Изрично твърди, че не претендира иска на основание сключване на договор за прехвърляне на МПС. Твърди се, че от юни месец 2005 г. ищцата е придобила владение върху посочения лек автомобил, но поради бездействие на ответника не са прехвърлили собствеността, въпреки договорката. Твърди, че от юни месец 2005 година до сега тя се грижи за автомобила, плаща данъци, застраховка и 17 години е имала чувството, че е нейн, въпреки действията от страна на ответника. Твърди, че никога не е лишавана от владение на автомобила. Сочи, че ищцата се е грижила за автомобила, обслужвала го е с течение на годините, както и че го е управлявала през този период.

Ищецът излага доводи, че:

1. лично е ползвал процесния лек автомобил в период, по-дълъг от пет години (а именно в продължение на 15 години, от м. юли 2005 г. поне до м. юни 2020 г., когато ищецът е представил МПС на последния проведен годишен технически преглед, удостоверено с протокол №22610206/19.06.2020 г., представен като доказателство към исковата молба);
2. е упражнявал фактическа власт върху МПС с намерение за своене в период, по-дълъг от 5 г. (а именно в продължение на над 18 години, от м. юли 2005 г. и до настоящия момент);
3. е упражнявал владението добросъвестно (владее вещта на правно основание, годно да го направи собственик - чл. 70, ал. 1 и ал. 2 от ЗС), спокойно, явно, постоянно, несъмнено и необезпокоявано, демонстрирайки по недвусмислен начин намерението си да държи вещта като своя (чл. 68, ал. 1 и чл. 69 от ЗС);
4. е опазвал, стопанисвал, поддържал и експлоатирал вещта с грижа, по-добра от тази на добрия стопанин, с цел използването ѝ според нейното предназначение и за личните нужди на ползващото я лице, и е заплащал всички необходими разходи по поддръжката и експлоатацията на автомобила; е заплащал дължимите суми за извършване на сделки за:
 - закупуване на винетки за движение по пътищата;
 - заплащане на данък МПС, когато това е било възможно (предвид описаните в исковата молба пречки, създавани от ответника поради водените от него данъчни дела);
 - сключване на доброволни имуществени застраховки за опазване на вещта;
 - сключване на задължителни застраховки по закон, покриващи гражданската му отговорност към трети лица;
5. е представял превозното средство на годишни технически прегледи;
6. е правил многократни опити за уреждане на въпроса с прехвърляне върху него на собствеността върху МПС с лизингодателя, като в това време последният изобщо не се е противопоставял на това (а само е изтъквал други причини за невъзможност това да се извърши към определен момент), нито е предприемал каквито и да било действия, за да си възстанови фактическата власт върху автомобила.

Твърди се, че ищецът е извършвал изобщо всички подобни действия, обичайно присъщи на собственика на вещта.

Излага доводи, че не е налице и хипотезата на чл. 81 от ЗС - ищецът не е изгубвал владението върху описаното МПС нито за един ден от момента на получаването на автомобила от лизингодателя, който от своя страна е предал превозното средство доброволно, без каквито и да било възражения - действие, отразено в чл. 4 от анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г., в който е посочено: ""-"" ООД предава автомобила в изправно техническо състояние, с 1 бр. оригинален ключ и дистанционно за аларма, полица "Автокаско" в ЗД ""-"" АД, валидна до 18.12.2005 г.,

"Гражданска отговорност" - валидна до 31.12.2005 г., Гаранционна книжка", а за загубване на владението в продължение на повече от шест месеца в конкретния случай въобще и не може да става дума.

Счита, че е собственост на основани давностно владение започнало от юни 2005 до завеждане на исковата молба. Позовава се на всички елементи от давността – владение като факт, спокойно,, явно, постоянно, непрекъснато, несъмнено, несмушавано, своила е вещта през период от 17 години. Моли съда да уважи исковата претенция. Претендира разноски. Посочва банкова сметка, на която да се платят разноските: IBAN: BG89UBBS80025001400330, ОББ АД, Титуляр адв. П. З..

Прилага следните писмени доказателства и доказателствени средства:

Свидетелство за регистрация на МПС; Анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г.; Фактура №215279/21.11.2006 г. към анекс №2/30.06.2005 г. и фискален бон към нея; Снимка на преднича на МПС с регистрационен номер; Удостоверения за техническа годност на МПС, констатиран с протоколи: а) №13691382/30.06.2017 г.; б) №16459041/12.06.2018 г. и в) №22610206/19.06.2020 г. 6- Приходна квитанция №7219528933/12.06.2019 г. за заплащане на данък МПС от В. Д.; 7.Писмо вх. №43320-83461/06.08.2021 г. до отдел "Пътна полиция" - СДВР; 8.Писмо изх. №433200-103235/07.10.2021 г. от отдел "Пътна полиция" - СДВР; 9.Заявление вх. №2021-10-119/08.10.2021 г. до "-" ООД; 10.Извлечение от приложение "Вайбър" на кореспонденция между В. Д. и адвокат Т-; 11.Извлечение от електронна кореспонденция между В. Д. и Б-от 11.06.2019 г.; 12. Извлечение от електронна кореспонденция между адв. П. З. и "-" ООД; 13.Извлечение от електронна кореспонденция между адв. П. З. и Д-; 14.Справки от Информационния център на Гаранционен фонд за наличие на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за периода 2007 г. - 2021 г.; 15.Застрахователни полици и/или сметки към тях за сключени застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите: а)полица №035071020090 с валидност 01.01.2007 г. - 31.12.2007 г. и сметка за платена застрахователна премия към нея; б) полица №0350947100009935 с валидност 01.01.2009 г. - 31.12.2009 г. и сметка за платена застрахователна премия към нея; в)сметка за платена застрахователна премия към полица №0351147100007297 с валидност 01.01.2011 г. - 31.12.2011 г.; г)2 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия към полица №BC/03/116000132045 с валидност 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г.; д) полица №BC/11/118000115243 с валидност 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г.; е) полица №BC/11/120000093507 с валидност 01.01.2020 г. - 31.12.2021 г.; ж) полица №BC/03/121000077311 с валидност 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г.; 16. Застрахователни полици и/или сметки към тях за сключени застраховки "Каско": а)4 бр. сметки по застрахователен договор №50019282 с валидност: 19.12.2005 г. - 18.12.2006 г.; б) 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50053283 с валидност: 19.12.2006 г. -18.12.2007 г.; в)4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50053290 с валидност: 19.12.2007 г. - 18.12.2008 г.; г)4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50122500 с валидност: 19.12.2008 г. - 18.12.2009 г.; д)4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50188660 с валидност; 19.12.2009 г. -18.12.2010 г.; е)полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №50343928 с валидност: 19.12.2010 г. - 18.12.2011 г.; ж)полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №4705110200000384 с валидност: 19.12.2011 г. -

18.12.2012 г.; з) полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №4704120200002420 с валидност: 19.12.2012 г. - 18.12.2013 г.; и) полица и 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия по застрахователен договор №4704130200005129 с валидност: 19.12.2013 г. - 18.12.2014 г.; й) 4 бр. сметки за платени разсрочени вноски от дължимата обща застрахователна премия към полица №4704140200006043 с валидност 19.12.2014 г. - 18.12.2015 г. 17. Удостоверение за застрахователна стойност на МПС изх. №383/25.10.2023 г. (за изчисляване на дължимата държавна такса).

Моли ищцата да бъде допусната да даде обяснение по чл.176, ал.1 ГПК, както и до разпит на един свидетел, при режим на довеждане.

Молим като свидетел по делото да бъде призван и изслушан Т--- - адвокат от Адвокатска колегия - Стара Загора, личен №-, като молим същият да бъде призван от адреса на адвокатската му кантора: гр. С-, тел.: +--; мобилни тел: +--; +359 -, за установяване на обстоятелствата как са се развивали отношенията между „-“ ООД и В. Д., възникващи между тези лица по повод лек автомобил С- с рег. № -, рама рама № -, и уредени ли са те окончателно към насгоящия момент.

Моли да бъде допусната до изслушване съдебно-счетовдна експертиза (ССЧЕ), която след като се запознае с: представените по делото доказателства; - документите, съдържащи се в счетоводството на "- ООД относно лек автомобил С- с рег. №-, рама № -, да даде заключения по следните въпроси: Заплатени ли са от ищцата дължимите суми по анекс №2/30.06.2005 г. към договор №2002-12-400/20.12.2002 г. на "- ООД, кога и от кого? Постъпили ли са тези дължими суми по сметка на "- ООД и кога се е случило това? Било ли е това плащане счетоводно отразено и какви документи са съставени във връзка с това? Има ли данни в счетоводството на "- ООД за заплащане от страна на това дружество на суми за застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и/или "Каско" за лек автомобил С- с рег. №-, рама -, за периода от 30.06.2005 г. до прекратяване на регистрацията на този автомобил, извършено на 06.07.2018 г.?

Моли да бъде издадено съдебно удостоверение, въз основа на което да се снабди от Министерство на транспорта и съобщенията, Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", с протоколите, съставяни при представяне на автомобила за извършване на годишен технически преглед (или със справка/служебно удостоверение), от които ще е възможно да се установи кое лице го е представяло за такъв преглед в периода до ефективното прекратяване на регистрацията на описаното МПС (до последния протокол №22610206/19.06.2020 г., удостоверяващ техническата му годност).

Моли ответникът да бъде задължен, на основание 190 ГПК да представи лизингов договор №2002-12-400/20.12.2002 г. ведно с всички приложения към него, с оглед установяване на реда за уреждане на отношенията между страните по този договор след изпълнение от страна на лизингополучателя на задълженията му за изплащане на дължимите лизингови вноски.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като взе предвид изложеното

материалите по делото, приема следното от фактическа и правна страна:

По представителната власт

Ищецът се представлява от адв. И- и адв. П. З. с надлежно учредена представителна власт за всички инстанции, със съдебен адрес: гр. С- (л.97 от делото).

Ответникът се представлява от юрисконсулти, на основание чл. 30 вр. чл.32, т.3 ГПК.

По държавната такса

По делото липсва доказателства за цената на иска. Предявен е иск за собственост на движима вещ – МПС. При това положение, на основание чл. 33, ал.1, т.4 ЗМДТ цената на иска се определя от пазарната стойност на лекия автомобил към датата на предявяване на иска, а именно 13.11.2023 г.

За тази цел с разпореждане № 150653/29.11.2023 г. е допуснато изслушването на съдебно-оценителна експертиза, която е на ход да бъде изготвена.

По редовността на ИМ

Съдът приема, че исковата молба е редовна. Съдържа всички необходими реквизити по чл.127-128 ГПК. Реквизита по чл.128, т.2 ГПК следва да бъде внесен след приемане на експертизата.

По отношение на искането за издаване на съдебни удостоверения, следва да се укаже на ищеца, че съдът се е произнесъл за тях с разпореждане № 150693/29.11.2023 г.

По процедурата по чл.131 ГПК

С оглед изложеното следва да се изпълни процедура по чл.131 ГПК.

Предварителни въпроси

Въпреки, че е предявен установителен иск, съдът служебно следва да прикани страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора или един от способите по ГПК – признаване на иска, признаване на факти, неприсъствено решение и др., като им укаже, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най - взаимноизгодният за тях начин за разрешаване на спора, както и че в открито съдебно заседание може да се сключи съдебна спогодба с изпълнителна сила и изчистване на спорните предмети, обстоятелства в претендираните суми. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, т.е. същата се определя върху 2 % от пазарната цена. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

С оглед принципа за процесуална икономия (чл.13 ГПК) съдът следва да прикани страните да използват Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП) и електронна поща за призоваване и размяна на книжа с оглед

разпоредбите чл.44 ГПК и ЗЕДЕУУ и да се укаже на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книжа по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

С оглед разпоредбата на чл.102з, ал.3 ГПК съдът следва да укаже на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книжа, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, на основание чл.23 ТДТССГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РАЗПОРЕДИ:

УКАЗВА на ищеца, че съдът се е произнесъл по искането за издаване на съдебно удостоверение, с разпореждане № 150693/29.11.2023 г.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от исковата молба и приложенията към нея на ответника, както и препис от уточнение с вх. № 361978/15.12.2023 г., на основание чл.131 ГПК.

УКАЗВА на ответника да подаде писмен отговор в **едномесечен срок от получаването**, със следното задължително съдържание:

1. посочване на съда и номера на делото;
2. името и адреса на ответника, както и на неговия законен представител или пълномощник, ако има такива;
3. становище по допустимостта и основателността на иска;
4. становище по обстоятелствата, на които се основава иска;
5. възраженията срещу иска и обстоятелствата, на които те се основават;
6. подпис на лицето, което подава молбата.

УКАЗВА на ответника, че с отговора на исковата молба ответникът е длъжен да посочи доказателствата и конкретните обстоятелства, които ще доказва с тях и да представи всички писмени доказателства, с които разполага, включително и да оспори истинността на представените с исковата молба писмени доказателства по чл. 193 ал. 1 ГПК.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл. 132 от ГПК към отговора на исковата молба, следва да бъдат представени: 1. пълномощно, когато отговорът се подава от пълномощник; 2. преписи от отговора и приложенията към него според броя на ищите.

УКАЗВА на ответника, че когато в установения срок не подаде писмен

отговор, не вземе становище, не направи възражения, не оспори истинността на представен документ, не посочи доказателства, не представи писмени доказателства или не упражни правата си по чл.211, ал.1 ГПК – да предяви насрещен иск, чл.212 ГПК – да предяви инцидентен иск и чл.219, ал.1 ГПК – да поиска привличане на трето лице - помагач, той губи възможността да направи това по-късно, освен ако пропускът се дължи на особени непредвидени обстоятелства.

УКАЗВА на ответника, че ако не представи в срок отговор на исковата молба, не се яви и не изпрати представител в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска и съдът да постанови неприсъствено решение – чл.238 и чл.239 ГПК.

УКАЗВА на ответника възможността да ползва правна помощ, ако има необходимост и право на това.

ПРИКАНВА страните да уредят спора доброволно – чрез съдебна спогодба, медиация или друг алтернативен способ за доброволно решаване на спора, като им **УКАЗВА**, че доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях начин за разрешаване на спора. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. Разноските по производството и по спогодбата остават върху страните, както са ги направили, ако друго не е уговорено.

УКАЗВА на страните, че:

съгл. чл. 40 от ГПК (1) Страната, която живее или замина за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България. Същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) Когато лицата по ал. 1 не посочат съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици те трябва да бъдат предупредени от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41. (1) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато тя е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) При неизпълнение на задължението по ал. 1, както и когато страната е посочила електронен адрес за връчване, но го е променила, без да уведоми съда, или е посочила неверен или несъществуващ адрес, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени. За тези последици страната трябва да бъде предупредена от съда при връчване на първото съобщение.

Чл. 41а. (Нов – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) (1) Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 2, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за

изтегляне.

(2) Когато връчването се извършва по [чл. 38, ал. 3](#) и [6](#), съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книгата, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Чл. 50. (1) Мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес.

(2) Ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

(3) Връчването на търговци и на юридически лица става в канцелариите им и може да се извърши на всеки служител или работник, който е съгласен да ги приеме. При удостоверяване на връчването връчителят посочва имената и длъжността на получателя.

(4) Когато връчителят не намери достъп до канцеларията или не намери някой, който е съгласен да получи съобщението, той заплева уведомление по [чл. 47, ал. 1](#). Второ уведомление не се заплева.

(5) (Нова – ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.) Връчването на кредитни и финансови институции, включително тези, извършващи събиране на вземания срещу потребители, на застрахователни и презастрахователни дружества и на търговци, които извършват доставка на енергия, газ или предоставяне на пощенски, електронни съобщителни или водоснабдителни и канализационни услуги, на нотариуси и частни съдебни изпълнители се извършва само по реда на [чл. 38, ал. 2](#) на посочен от тях електронен адрес.

ПРИКАНВА страните и техните процесуални представители, че с оглед принципа за процесуална икономия, да поискат достъп до настоящото дело в Единния портал за електронно правосъдие (ЕПЕП), както да представят изрично волеизявление за искане за призоваване и размяна на книга по електронен път чрез ЕПЕП и електронна поща (e-mail, книгата и самото писмо следва да бъдат подписани с КЕП).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че при избор за призоваване и размяна на книга по електронната поща се прилагат разпоредбите на чл.8 ЗЕДЕУУ, чл.41а ГПК, като удостоверяването на получаване от страните се извършва задължително с потвърждение от страните, че съобщението е получено (чл.44, ал.3, т.3 ГПК).

УКАЗВА на страните и техните процесуални представители, че ако изпращат до съда книга, които следва да бъдат разменени до другите участници по делото, които не са заявили, че желаят да получат електронни изявление от съда и не са задължени да получават такива, следва да заплатят предварително такса на брой страници, определена с тарифата по чл.73, ал.3 ГПК, а именно 0,10 лева за всяка страница, а ако фотокопието е повече от 50 страници – за всяка следваща по 0.07 лева, **на основание чл.102з, ал.3 ГПК вр. чл.23 ТДТССГПК.**

ПРЕПИС от разпореждането да се изпрати на страните.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия – докладчик при постъпване на книга и след провеждане на процедура по призоваване.

Съдия при Софийски районен съд: _____